

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Radikalno gibanje v Italiji.

Že nekaj časa opaza se živahnejše gibanje radikalne iredentovske stranke v kraljevini italijanski. Mislili so nekateri politiki celo, da je morda to nasledek razpuščenja „Pro patrie“ ter, da je to uplivalo na razburjenje duhov v sosedni kraljevini. A to je čisto napačno mnenje. Demonstriralo se je pač sem ter tja ob priliki, ko se je zaznalo, da se je razpustila „Pro patria“, porabila se je ta prilika, kakor se porabi vsakatera druga, a prouzročilo pa demonstracij nikakor ni samo razpuščenje tega društva. Stvar ima veliko globeje segajoče korenike. Najjasneje kaže nam to dekret od 22. t. m., s katerim se je videla primorana italijanska vlada sama, razpustiti celo vrsto društev in njih podružnic nosečih ime „Pietro Barsanti“ in „Guglielmo

Oberdank“. Kdo je bil drugi, ve vsak izmed naših čitateljev. A znano ni morda vsacemu, kak kult se je počenjal po vsej Italiji z imenom fanatičnega tega renegata in žrtve iredentovskega fanatizma. Kako zaslepi politična strast ljudi, kaže nam najbolje to, da radikalni iredentovski krogi v Italiji se ne stidijo stavljati v jedno vrsto Oberdankovo ime z možmi, ki so ljubljani v vsej Italiji, ki so res zaslužno delali za svoj narod, ki pa bi se še v grobu obračali, videč v kaki družbi „mučnikov“ se nahajajo. Pod imenom „Oberdank“ osnovalo se je po vsej Italiji mnogo društev, katerih glavni smoter je buditi in širiti idejo iredentizma, kot katere „mučenika“ se proglašajo in slavi zaslepljenega mladeniča, prostega zločinca Tržaškega. Čudno se mora le zdeti slehernemu, da je to počenje tako dolgo trajalo, v državi nam prijateljski (?) zavezanci (!) naši. Navidezno se je semtertja kaj storilo, a rogoviljenje trajalo je očitno naprej.

Kdo pa je bil Pietro Barsanti, to bode morda manj znano čitateljem našim. Bil je to tudi nekak tovariš Oberdankov, korporal v vojski italijanski, ki je bil zaradi razširjevanja republikanskih manifestov mej vojaki in pa zaradi dejanjskega prekršenja vojaške discipline (napadel je z orožjem višjega častnika) obsojen na smrt in ustreljen. Republikanska stranka, katerej se v Italiji dopušča, da ima svoja javna društva in razpravlja svoja načela po časopisih, poprijela se je takoj tega imena in nastali so mnogi „circoli Barsanti“ kakor pozneje že prej imenovani „circoli Oberdank“. Kake ideje so se gojile v jedrskih društvih, misli si lahko vsakdo. Sovraštvo do Avstrije in razširjevanje iredentovskih idej, v prvej vrsti naperjenih proti našim primorskim pokrajinam bil je jeden glavnih smotrov vseh teh društev. Pri vsakej priliki pokazalo se jo to očitno, a vlada italijanska ni si upala tega ovirati, ker v dnu duše bili so ministri sami skrivni prijatelji teh idej, vsaj kar se tiče iredentizma.

Ko pa se je lansko leto razširila volilna pravica tudi za občinske zadeve, kakor se je bila že

nekaj let poprej za politične, to je za volitve v parlament, začela se je po vsej Italiji živahna radikalna agitacija, in prikazale so se kmalu v mnogih krajih radikalne večine v občinskih zastopih, ki so se še pomnožile pri letošnjih volitvah. Minister Crispi, nekdanji ultra-radikalec, ustrašil se je, kakor Göthejevi čarovniški učenec, sam duhov, katere je pozval, videč, da jih ne more več krotiti. Radikalno gibanje začelo mu je delati preglavico in prišel je na dan gori omenjeni dekret, ki razpušča vsa omenjena društva. Povsod so se zaplenile vse teh društev se tikajoče stvari, uradniki javnega varstva, spremljevani od stražnikov in orožnikov, zaplenili so zastave, pravila, zapisnike društvnikov, vso korespondenco z družimi društvi, mej drugimi tudi manifest „vesoljne republikanske zaveze“ od junija t. l. jeden drog zastave „circolo Barsanti“, ki je imela napis „Sarà vendicato“ (bode maščevan), razne podobe in frigiške čepice. Ker obe društvi obstoječi v Rimu, nesta imeli posebnih društvenih prostorov, preiskavala so se stanovanja oseb, ki so na čelu tema društvoma in našle so se pri enem, pri nekem Domeniku Manciniji štiri bombe, dve izmed njih napolnjeni. Mancinija so zaprli, bombe pa odnesli k sodišču.

Toliko nam je za danes znano v tej zadevi. Ne brigalo bi nas sicer prav čisto nič, kako se razvija gibanje radikalcev italijanskih, ker to bila bi notranja zadeva Italije, v katero bi se nikakor ne mešali, če bi se tako živo ne dotikala naš Slovanov in naših slovanskih primorskih krajev, po katerih pohlepno steza roké prekomorski naš sosed in zaveznik.

Bode li imelo razpuščenje omenjenih društev v Italiji kaj uspeha, je jako dvomljivo, zdi se nam, da bode le olje v ogenj, ker delalo se bode tajno na dalje, kar se je zdaj delalo vsem očividno. Naša dolžnost pa je, opozarjati dotične kroge na to nevarno počenje, proti kateremu naj se postavijo krepki jezovi, dokler je še čas. Le v slovanskem, vedno zvestem ljudstvu vidimo tak nepremagljiv jez, kateri bode zadrževal, da se ne ujedó vedno

LISTEK.

Kavkaški ujetnik.

(Ruski spisal grof Lev Tolstoj, poslovenil P.)

III.

(Dalje.)

Vzel je uro, razdril jo z nožičkom in razložil kolesca; zopet jo je vkupé zložil in oddal. Ura je šla.

Razveselil se je gospodar, prinesel mu stari bešmet (tatarsko kratko suknjo), ves raztrgan, in mu ga podaril. Kaj je hotel Žilin, vzela ga je — se bode vsaj ponoči odeval z njim.

S tega časa zaslul je Žilin, da je mojster. Začeli so prihajati k njemu iz daljnih vasij; ta mu je prinesel popraviti puško ali samokres, drugi zopet uro. Prinesel mu je gospodar orodje, klešče, pilico, sveder.

Zbolel je Tatar, prišli so po Žilina. „Pojdi, ozdravi“. Žilin zdraviti ni prav nič znal. Šel je, pogledal in mislil si: „Morda ozdravi sam.“ Odšel je v klanico, vzela vode in peska in zmešal. Pri Tatarjih pošepetal je nekaj nad vodo in dal bolniku izpitati. K sreči je ozdravel Tatar. Žilin je začel malo razumevati tatarski. Tudi Tatari so se ga privadili, — kadar so ga potrebovali, klicali so:

Ivan, Ivan, a nekateri so ga vender gledali po strani, kakor kako zver.

Rudeči Tatar ni ljubil Žilina. Ko ga je zagledal, nagubančil je čelo in obrnil se proč, kakor bi ga zaničeval. Pri njih je bil tudi še starec, živel ni v vasi, ampak prihajal je izpod gore. Bil je majhne postave, okrog kape imel je obmotano belo platno. Brado in brke imel je kratko postrizene in bele kot sneg; obraz mu je bil nagubančen in rudeč kakor opeka. Nos je imel kriv, kakor jastreb; oči sive, hude; zob ni imel, — samo dva podočnika. Hodil je opirajoč se na palico in kakor volk oziral se po strani. Kadar je zagledal Žilina, zahropel je in obrnil se proč.

Nekoč šel je Žilin pod goro, da pogleda, kje biva starec. Šel je po stezi, zagledal vrt s kamnito ograjo; čez ograjo videle so se češnje, breskve in hišica z ravno streho. Stopil je bližje, videl, da stojé panjevi, pleteni od slame, čebele se sprehajajo in letajo. Starec je pa klečal na kolenih in nekaj blebetal. Žilin se je spel kvišku, da bi bolje pogledal; pa je zarožljala klada. Starec je pogledal okrog — in kako je zabrlizgal! Potegnil je samokrez izza pasu in ustrelil na Žilina. Poslednji se je jedva mogel skriti za kamen.

Starec je prišel, pritoževati se k gospodarju. Poklical je gospodar Žilina, smejal se in ga povpraševal:

— Zakaj si šel k starcu?

— Rekel sem, da mu nesem hotel storiti ničesar hudega. Pogledati sem samo mislil, kako on živi.

Pretolmačil je gospodar.

Starec se je pa le jezil, nekaj blebetal, kazal svoja podočnika ter mahal z rokama proti Žilinu.

Žilin vsega ni razumel — razumel je pa, da starec ukazuje gospodarju, da naj ubije Rusa in ju ne drži v vasi. Odšel je starec.

Žilin je jel gospodarja izpraševati, kdo je ta starec in kaj je govoril.

— Velik mož je! Bil je prvi junak, pobil je mnogo Rusov, bogat je bil. Imel je tri žene in 8 sinov. Vsi so živeli v jedni vasi. Prišli so Rusi, razrušili vas in sedem sinov ubili. Jeden je ostal in udal se Rusom. Starec je odpotoval in sam prešel k Rusom. Živel je pri njih tri mesece, našel tam sinu svojega, sam ga ubil in bežal; — s tega časa popustil je vojevanje, šel v Meko Boga molit, in zaradi tega nosi turban. Kdor je bil v Meki, imenuje se Hadži in nosi turban. Sovraži vse izmed vas. Zahteva, da tebe nbijemo; pa jaz te ne morem ubiti — kajti plačal sem te; da, Ivan, priljubil si se mi; — jaz bi tebe ne ubil, temveč še izpustil bi te ne, da nesem dal besede svoje. Smeje se in govori po ruski: „Tvoja, Ivan, je dobra, moja, Abdul, je tudi dobra.“ (Dalje pri h.)

globeje in globeje sovražni valovi. Krepčajte in utrjujte naravni ta jez, ki vam ga je postavila narava sama, dajte narodu slovanskemu pravice njegove in videli boste, kako se bodo razbijali in pršili valovi iredentizma ob trdeji skali slovanske zavednosti in hvaležnosti. Če pa boste zane-marjali ta rešilni jez, če boste v malomarnosti svojej dopuščali, da se ruši in propada, prišla bode poplav, tedaj pa gorje nam, a tudi Vam! Y.

Kako je vojvoda Lauenburški ustanovil rusko-francosko prijateljstvo.

(Dalje.)

Knez Bismarck dobro pozna Rusijo šestega desetletja, sedanje Rusije pa ne pozna, kajti sicer bi ne preziral faktorja v Rusiji, ki ima poslednji dve desetletji merodajen upliv, to je javnosti. Ko je bil Bismarck poslanik v Peterburgu, bila je Rusija še pod sramotnim znamenjem robstva. Utisi prejšnjih despotskih vladarjev, posebno pa Nikolaja I. se še neso bili zbrisali. Sedaj je Rusija svobodna, blagi Aleksander II. odpravil je robstvo. Če tudi vladavina ne dopušta, da bi se narod naravnost vladanja udeleževal, se je javnost vender razvila, ki močno na vse upliva. Ta javnost je narodno časopisje, katerega neso zadovoljili dogodki 1870. in 1871. l. To časopisje prisililo je oficijalno Rusijo, da je začela vojno s Turčijo.

Izreklo se ni, pa pričakovalo se je od Nemčije, da bode Rusijo ravno tako podpirala, kakor je poslednja Nemce 1870. in 1871. l. Pričakovala ni Rusija samo neutralnosti od Nemčije, temveč se nadejala, da bodo Nemci zabranili, da se Rusiji ne izgubé uspehi dobljenih zmag, ko bi nasprotniki Rusije kaj ugovarjali. Pričakovalo se je od Nemčije, da bode zabranila vsako posredovanje od katere koli strani. Nič več in nič manj ni storila Rusija 1866. l. za Prusijo in 1870. in 1871. leta za Nemčijo.

Po mnogih žrtvah, katerih je bilo mnogo krivo to, da Rusi neso dovolj poznali turške vojne sile, sklenila je Rusija mir s Turčijo dne 3. marca 1878. Po tem dogovoru, ki se je podpisal v Sanštefanu blizu Carigrada, dobila bi bila Rusija Armenijo z Ardahanom, Karsom, Batumom in Bajezidom, Rumunija Dobrudžo, Srbija in Črnagora bi se bili povečali in osnovala bi se bila avtonomna kneževina bolgarska, h kateri bi pripadel večji del Rumelije do Egejskega morja in severni del Makedonije.

Zaradi tega dogovora bi pa imeli sniti se kongres. Že ideja, da se kongres snide, je močno užalila Rusijo. Sama je zmagala z velikimi žrtvami Turčijo, stavila v primeri z mirovnimi pogoji, katere je stavila Nemčija Franciji, kaj zmerne pogoje, kako pridejo drugi do tega, da se utikajo v to zadevo. Nobenega kongresa ni bilo, da bi pretresaval Versaillski dogovor. V Rusiji je zaradi tega nastala velika nevolja proti Bismarcku. Poupraševali so se, kaj koristi Rusiji prijateljstvo z Nemčijo, če Nemčija pušča Ruse na cedilu. Da se je Nemčija odločno uprla, bi se bila odvrnila ta sramota od Rusije. Kdo bi se ne bil pokoril mogočni besedi Bismarckovi? Francija je bila na strani Rusije, Italija se resno ne more poštovati, ostaneta torej jedino Avstrija in Anglija. Da je Nemčija silila, bi bila Avstrija pritrdila Sanštefanskemu dogovoru. Anglija sama bi pa ne bila nič opravila. Močna je le z zavezniki, brez zaveznikov se pa tako malo poštevata, kakor Španjska ali Portugalska.

Res ni bilo umno, pričakovati, da bode Nemčija podpirala Rusijo; pa naroda ruskega še ni obilila kultura in zatorej veruje v zvestoto, prijateljstvo in hvaležnost. Spominal se je, kako je cesar Viljem carju Aleksandru zagotavljal hvaležnost. A narod ne dolži cesarja Viljema, da je vsemu kriv, ampak Bismarcka.

Knez Bismarck se je seveda izjavil: Če je Rusija hotela Dardanele (Sanštefanski dogovor ni segal tako daleč), je pričakovala nekaj, kar ni naša stvar, temveč občno evropsko vprašanje. Rusije glavna napaka je v tem, da je od nas nekaj pričakovala, kar ni naša stvar. V orijentskem vprašanju nemata pričakovati niti Rusija niti Avstrija, da bi ju podpirala Nemčija.

Najbolj čudno je pa, da se je Bismarck izrazil, da ni njegova krivda, če sanštefanski dogovor ni bil vsprejet, ker on ne more sultanu reči, naj stori to ali pa to, saj tudi Nemčija ne zahteva od Rusije, da bi zanjo delala v Parizu.

Za sultana pri Sanštefanski pogodbi ni šlo,

njega ni bilo treba več vprašati. Da Nemčija ne prosi Rusije, da bi zanjo delovala v Parizu, je naravno, kajti sedaj je Nemčija že toliko močna, da jo poslušajo v Parizu. Leta 1870. in 1871. je pač Rusija delala za Nemčijo v Parizu.

Bismarck se moti, če misli, da mu je Rusija sovražna še le po kongresu, sovražstvo začelo se je že pred kongresom, kongresne obravnave so le še poostriale nasprotstvo. Bismarck zatrjuje, da je na kongresu izpolnil vsako željo Rusiji. V resnici je pa na kongresu le Avstrija si pridobila gospodujočo pozicijo na Balkanu, dobivši Bosno in Hercegovino, Rusija pa skoro ničesar ni dobila, dasi je za vojno žrtvovala 200.000 ljudi in milijardo rubljev.

Bismarck se izgovarja s tem, da je Rusija sama kriva, ker ni več zahtevala. V resnici je pa stvar tako, da Rusija ni več zahtevala, ker je videla, da se je proti njej zbrala močna zveza in jo je na cedilu pustila jedina prijateljica, Nemčija. Bismarck je zmatral za svojo nalogo, da je bil v Berlinu pošten mešetar, dočim bi bil moral biti za Rusijo iskren prijatelj.

Na kongresu bil bi moral Bismarck blizu tako le govoriti:

„Sanštefanski dogovor je primeren žrtvam, katere je imela Rusija. Vsak izmed vas lahko pritrdi temu dogovoru ali pa mu pritrdjenje odreče, toda Nemčija ne bode pustila, da bi katera koli vlast ovirala Rusijo v izvršitvi tega dogovora. Kongres je zaključen.“

To bi bilo zares posredovanje za Rusijo, ali Nemčija je sedaj imela najlepšo priložnost, da pokaže svojo hvaležnost Rusiji za podporo 1866. in 1870. leta.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Češkonemška sprava.

Dunajski dopisnik „Pester Lloyd“ obrnil se je do odličnega mladočškega vodje, da izve, s kakimi pogoji bi Mladočehi privolili v spravo. Mladočški politik se je izjavil, da Mladočehi pred vsem zahtevajo, da se razveljavi naredba pravosodnega ministerstva z dne 3. februarja, po kateri uradnikom v nemških okrajih ne treba znati češčine. Za dežele češke krone imenovati morejo se za zastopnike češkega kralja možje, ki bodo vsaj večji češčini, kar sedanja namestnika na Češkem in Moravskem in deželni predsednik v Šleziji neso. Vlada mora skrbeti, da se na Moravskem in v Šleziji, kateri deželi vežeta Češko s slovanskim svetom, odpravijo vse predprave Nemcev in se pravično premene volilni redi. Ustavne pravice se ne smejo več kratiti z zatiranjem časopisov in prepovedovanjem shodov. Da bi vsaka kurija imela pravico ugovarjati sklepom deželnega zbora, v to Čehi ne morejo privoliti, ravno tako pa tudi želé, da se ne osnuje posebna kurija veleposestnikov. Jedinost deželnega kulturnega sveta mora se bolje varovati, pri omejenji sodnih okrajev se mora varovati jedinstvo dežele in enakopravnost. Snovanje ljudskih šol za narodne manjšine se mora olajšati. Mladočški poslanec je pa vender pristavil, da je to bolj njegovo osebno mnenje, če tudi misli, da se bode vsa stranka po večjem z njim strinjala. Preteklo bode pa še precej časa, predno se doseže kako sporazumljenje, nekoliko se bode pa položaj pojasnil že o bodočih deželnozborskem zasedanju.

Deželnozborske volitve.

Na Gorenjem Avstrijskem je v mestih voljenih 13 liberalcev, 3 konservativci, za jednega poslanca je pa ožja volitev. V prejšnjem deželnem zboru sta bila le dva konservativca, torej so pridobili jeden mandat, katerega so izgubili protisemiti, ki sedaj v deželnem zboru ne bodo imeli nobenega zastopnika. Liberalni listi so z izidom volitev zadovoljni, ker jim je ljubše, da sedi v deželnem zboru jeden konservativec, nego li kak protisemit.

Dunajski Čehi so že objavili svoj volilni oklic. V oklici pravijo, da vedo, da pri sedanjih razmerah ne zmagajo s svojima kandidatom, a vender zaradi tega ne sme noben češki volilec zanemarjati svoje dolžnosti. Čehi ne zahtevajo drugega nego enakopravnost, in morajo pri vsaki priliki pokazati, da se ne dade prikrajšati v svojih pravicah.

Sabor hrvatski

snide se v oktobru in bode zboroval do srede januarja. Baval se bode največ z narodnogospodarskimi zadevami, mej drugim tudi z osnovo hipotečne banke. Vlada pripravlja tudi nov zdravstveni zakon, da mu ga predloži. Pri nekaterih predlogih se utegne začeti huda debata, ker so zelo važne. Opozicija bode pa pri budgetni debati z vso ostrostjo kritikovala sedanjo vlado.

Bosenski batalijoni na Dunaji.

Dunajski listi so mnogo pisali o bosenskih vojakihi. Hvalili so njih lepe postave, toda skrbno

so se izogibali povedati, da so ti lepi in zdravi ljudje Slovani. Nazivljali so jih rajši c. kr. Turke, avstrijske Turke, c. kr. muslimane, koranu verne moslime, samo Slovane ne. Le protisemitski „Das deutsche Volksblatt“ je jedenkrat indirektno priznal, da so Bošnjaki srbsko-hrvatske narodnosti. Stara „Presse“ je pa toliko povedala, da so se Bošnjaki lahko v svojem jeziku sporazumeli s češkimi kuharicami. Pisanje židovskih listov je pri tej priliki zopet pokazalo, kako sovražijo nemški liberalci vse, kar je slovanskega.

Vnanje države.

Shod ruskega in nemškega cesarja

ne bode imel na politiko nobenega upliva, tako misli večina listov. Pri tem shodu se je o politiki malo razgovarjalo, ker car ne želi z nobeno državo razgovarjati se o važnih političnih vprašanjih. Rusija hoče obraniti popolnoma prosto roko, da se more ob ugodnem trenutku obrniti na to ali pa na ono stran. Na jedno samo državo se pa Rusija sploh ne bode preveč navezala, ker je od intimnega prijateljstva z Nemci imela premalo uspeha.

Vest, da car pride v Berlin, je tudi izmišljena, vsaj „Nord. Allg. Ztg.“ pravi, da v Berlinu na merodajnih mestih ničesar o tem ne vedó.

Rusija in Anglija.

Kaj slab utis je napravila v Londonu vest, da je Rusija v Franciji naročila pol milijona pušk. Angleži se že boje, da Rusija namerava začeti akcijo v Srednji Aziji, da polagoma pokori ves Afganistan. Strah je tem večji, ker so angleški krogi zvedeli, da se iz Marseilla pošlje več vagonov orožja kar v Srednjo Azijo.

Srednjeameriške zadeve.

General Ezeta neče podpisati mirovnega dogovora, po katerem bi se on moral odreči vsej oblasti vsaj za nekaj časa. Vojna se bode torej nadaljevala. Guatemalske čete so že dobile ukaz, da se zopet pomaknejo proti San Salvadorju. Ker republika Honduras sedaj Guatemali pomaga, bode sedaj hujši boji.

Dopisi.

Iz Dola 25. avgusta [Izv. dop.] Pred nekaj tedni imeli smo tu v Dolu čast občudovati olikanost nemških gospodov uradnikov iz Vevške tovarne. Bilo je neko nedeljo, ko so se pripeljali z vozom ti gospodje v našo mirno vas. Tu so popivali do mraka, da smo videli pri njih marsikaj, kar bi se ne smelo hvaliti. Ko se je storil mrak, odpeljali so se zopet proti domu. Predno pa so odšli, kupili so si še vsak steklenico vina, katero so po potu proti domu potem pili, da so se popolnoma upijali. Prazne steklenice pometali so po cesti. Naši kmetski fantje so mnogo pametnejši od teh gospodov. Vozili so se potem gospodje skozi vas Beričevo ravno mej Avemarijinim zvonjenjem. Srečali so tri domače može, ki so ravno po lepi tukajšnji navadi molili. Začeli so se norčevati iz poštenih možakov! Le čuditi se je dobrim ljudem, da so se premagali in da so jih pustili pri miru, suroveže.

Jaz bi svetoval gospodom, da ako jim še kaj jednacega pride na misel, naj le rajši opuste, jaz bi jim ne bil porok za zdravje njihovih surovih hrbtov. Mnogokrat sem že čul kaj o pičli oliki gospodov uradnikov iz Vevške papirne tovarne, sedaj pa sem imel priložnost, prepričati se osebno.

Naše bralno društvo napravi dne 14. septembra na vrtu g. Pevca v Dolu veselico, h kateri vabimo uljudno zavedne Slovence iz okolice, da se je obilno udeležijo. Posebno bi nas veselilo, ako bi hoteli nas počastiti gospodje in gospodične iz Polja, a še v obilnejšem številu kot zadnjič na veselici v Beričevem. Program veselice objavili bomo že pravočasno. V nadi da se zberemo v obilnem številu kličem srčno: Na svidenje!!

Posavec.

Iz Nadleska pri Loži 27. avgusta. [Izv. dop.] Dne 24. t. m. zadela je našo vas velika nesreča. Ob 2. uri po noči, ko je malodane vse sladko in trdno spalo, nekdo močno zavpije: Gorí, pomagajte! Začel je goreti s senom, snopi in lesnim orodjem obloženi skedenj Janeza Miheviča ter hipoma so bile 4 hiše z nekaterimi gospodarskimi poslopji v ognju. Strašen prizor! Trudni ljudje brzo ustanejo, planejo iz hiš ter letajo zbegani in prestrašeni sem in tja, nekateri bosi ali z jednim čevljem na nogi, drugi gologlavi ali na pol oblečeni. Jedni nosijo vse, kar jim je ljubo in drago pod milo nebo, da bi tako vsaj nekoliko oteli pred strašnim požarom. Drugi odvezujejo živino od jaslí, katera mukajoča sem in tja po vasi léta, ter spuščajo perutnino, ki frči plašna in kričeča po dvoriščih. Vse biti, staro in mlado pomagat revežem, kajti sila in nevarnost je jako velika. Vsa poslopja

razven treh so s slamo krita in skoraj mej vsakim poslopjem so nakopičene cele kopice sena. V vasi ni vodnjaka in v bližnji se je potok radi dolge suše popolnoma posušil. Od kod torej pomoč? Tu pridejo imoviti gospodarji iz Starega Trga in Pudoba z vodo na pomoč, dobro vedo: Ljubi svojega bližnjega, kot samega sebe! Hvala vrlim možem! Nič manj se ne trudijo dekleta iz okolice, ki vodo na glavi $\frac{1}{4}$ ure daleč pridno donšajo. Tako za blagor svojega bližnjega unetim domorodkinjam kličemo: Slava! Posebno se je odlikovalo gasilno društvo Starotrško, na čelu mu g. T. Mlekuž, katero je takoj, ko se je požar zapazil, urno na pomoč prihitelo ter delalo z vso požrtvovalnostjo, vstrajnostjo in jakostjo, tako, da jim je pot raz čela kapljala. Da si neso toliko prizadevali, bi se cela vas, ki šteje 40 posestnikov, popolnoma uničila in upepeljila. Posrečilo se jim je navzlic pomankanju vode in tolike suše, da so s pomočjo Ložanov ogenj po 12 urnem trudopolnem delu popolnoma pogasili in tako ostale posestnike razven imenovanih štirih beraške palice rešili. Vrlim ognjegascem kličemo: Hvala lepa!

Kako je ogenj nastal, ni dozda še znano. Dasiravno so vsi zavarovani, je vendar škoda jako velika. Imeli so ti reveži že vse seno in druge pridelke pospravljene, in zdaj ostalo jim ni drugega, kot osmojeni zidi, ki kviško mole izpod črne odeje. Bog se usmili revežev! — c.

Iz Kostanjevice 27. avgusta. [Izv. dop.] Ker so že veselice na dnevnem redu, naj povem tudi jaz o šolski veselici, katero so tukajšnji rodoljubi in prijatelji šole napravili koncem šolskega leta. Pred nekaj leti, ko je bil načelnik krajnemu šolskemu svetu g. Gač, se je večkrat otrokom napravila kaka veselica; pozneje pa je bilo prišlo to iz navade. Gospodu c. kr. okrajnemu sodniku M. Novaku, ki je tukajšnji šoli krajni šolski nadzornik, gre v prvi vrsti hvala, da se je šolska veselica napravila in tudi prav dobro izvršila.

Dne 13. avgusta smo končali šolsko leto s sv. mašo, pri kateri je šlo mnogo otrok k prvemu obhajilu. Po sv. maši so bili najpridnejši obdarovani s primernimi knjigami. Naš krajni šolski svet dovoli vsako leto potrebno svoto za taka darila. Popoldne ob 3. uri pa smo korakali s šolsko mladino, izvzemši učence, ki so dobili v npravnosti slab red, na prijazni holmec nad Globočico. Mestna godba nam je mej potom in potem pri veselici svirala. V hladni hrastovi senci so otroci po skupinah veselo igrali peli in deklamovali. Za okrepčanje so dobili vina in kruha; ker je nekaj otrok manjkalo, so revnejši dobili po dve struci, da so lahko jedno nesli domov. Veselice so se udeležili vsi prijatelji šole; kdor ni mogel priti osebno, je pa koga svojih poslal. Kakor pri vsaki priliki, kadar gre za korist ali pa veselje šolske mladine, so se v prvi vrsti z doneski za veselico izkazali gospodje uradniki, pa tudi nekateri meščani in posestniki, prijatelji šole. Hvala jim! Kdor je prijatelj šoli, je prijatelj narodu; kdor nasprotuje šoli, nasprotuje narodu. Res lepo je, če gospodje z darovi za šolske namene očito spoznajo, da so za to, kar so, v prvi vrsti šoli hvalo dolžni; nesramno paje, če se taki ljudje tako daleč spozabijo, da celo mislijo, da so zato poklicani, da šolo in nje razvoj in napredek, kar je mogoče zavirajo. Taki duševni reveži iščejo slave tam, kjer je sramota. Žalibog, da ima navadno vsaka šola po nekaj takih nerodoljubov. Navadno imajo, ali vsaj hočejo imeti taki možje povsod prvo besedo, posebno pa pri šoli. Če se jim posreči učiteljem katero zasoliti ali pa kolesa šolskega voza zavreti, si manejo veselja roke ter vihajo ponosno nosove, kakor, da bi bili Bog zna kaj koristnega storili.

Mej olikanim svetom ima Konstanjeviška šola te vrste prijateljev silno malo; dasi ne morem reči, prav nič. A taci prijateljev se pa ne manka šolam po našem okraji. Zda se čuje, da so preprijazno pobožali tega zdaj onega učitelja; seveda vselej iz blagega namena, da bi ga pognali čez hribe in doline, najrajši v deveto deželo. Blagor šoli in šolski občini, kjer se vsaj večina krajnega šolskega sveta zavé, zakaj je ta zavod; a stokrat gorje šoli, kjer krajni šolski svet, posebno pa še njegov načelnik misli, da je njegov poklic učiteljem življenje greniti in po mogočnosti nagajati, da šola svojega smotra doseči ne more. Proč s takimi šolskimi prijatelji!

Domače stvari.

— (Slovenska višja deklinška šola v Ljubljani.) Včeraj je bila pri deželnem odboru enketa, katera se je posvetovala ob ustanovitvi slovenske višje deklinške šole. Pri enketi so bili zastopani zraven deželnega odbora c. kr. deželni šolski svet po gg. vlad. svetniku Merku in dež. šolskem nadzorniku J. Šumanu, mestni odbor Ljubljanski po gg. dr. vitezu Bleiweisu in J. Tomšiči in mestni šolski svet Ljubljanski po gg. prof. F. Levci in dr. I. Tavčarji. Kakor čujemo, izrekla se je enketa za to, da se ustanovi deklinška meščanska šola s tremi razredi, v katero bi se vsprejemale deklice po dovršenem 5. razredu ljudske šole, oziroma po vsprejemnem izpitu. Zahteva se starost 12 let. Šoli bi se dodali posebni tečaji za poduk o gospodinjstvu. Ženska ročna dela pa bi se že v šoli temeljito učila.

— (Gosp. drd. Rakež) je od deželnega odbora kranjskega imenovan sekundarijem na medicinskem oddelku deželne bolnice in je že nastopil svojo službo. — Gosp. dr. Klimek, dozdani sekundarij, preseli se na Bled kot okrožni zdravnik. — Za kirurški oddelk imenovan je g. dr. Neuberger sekundarijem, namesto dr. Kopčeve, sedanjega mestnega fizika.

— (Odbor slovenskih abiturijentov v Ljubljani) poslal je po svojih funkcijonarijih gg. J. Vencajzu in Bož. Vodušku „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ 25 gld., reci pet in dvajset goldinarjev! Srčna hvala!

— (Iz Celja.) Zadnja številka zloglasne „Deutsche Wacht“ omenja v svojem strupenem članku, da se je lansko leto o priliki slavnosti „Slovenskega pevskega društva“ v Celji drugo jutro po slavnosti našla po mestu cela množica slovenskih trakov, sokolskih peres in znamenj za klobuke. — Ta nesramna laž je vredna svojega očeta. Mi omenjamo tu v čast našim Sokolom, da se jim do sedaj še nikdo ni drznil trgati sokolskih peres in znamenj s klobukov; poleg tega bi bilo pa to popolnoma nemogoče, ker lansko leto o priliki navedene slavnosti niti jednega Sokola v Celji ni bilo. Torej „wacker gelogen“! Res pa je, da je neki nahujskani pobalin strgal takrat narodni trak Slovincu akademiku s prs, za kar je bil zaslužen kaznovan z dvadnevni zaporom. Če se s takimi dejanji in s takimi pomagači hvalisati hoče „Deutsche Wacht“ — potem častitamo iz srca njej in njenim duševnim voditeljem!

— (Piramidalno.) O viharji, ki je v Ljubljani in okolici razsajal v ponedeljek dne 25. avgusta, prinesla je „Laibacher Zeitung“ danes poročilo, katero je iz včerajšnje „Neue Freie Presse“ številke 9344 izstrigla. Ne le, da je mej ponedeljkom in petkom precej časa vmes, je vsekako čudno, da ima uradni list tako tope čute, da stoprav iz „N. Fr. Presse“ posname, kakšen je bil vihar v Ljubljani.

— (Vrsta porotnih obravnav.) ki se pri Ljubljanskem porotnem sodišči prično 1. dne septembra, je sledeča: 1. septembra: I. obravnava: Fran Pelan, hudodelstvo požiga; II. obravnava: Janez Ogrizek, hudodelstvo pošne tatvine. 2. septembra: I. obravnava: Janez Curk, hudodelstvo rop; II. obravnava: Janez Vodenik in Martin Dolinšek, hudodelstvo teške telesne poškodbe. 3. septembra: Fran Bevc, hudodelstvo uboja. 4. septembra: Andrej Kovačič in Josip Korošič, hudodelstvo teške telesne poškodbe. — Razven dveh tiskovnih tožeb utegneta še priti na vrsto kaki dve obravnavi.

— (Gluhonemci.) Piše se nam: Ko sem pred kratkim bral v „Slovenskem Narodu“, kako se posamični Slovenci zanimajo za nesrečne gluhonemce, da jih pošiljajo — v novejšem času tudi v Zagreb — v gluhonemnice, vprašal sem sam sebe: ali Kranjska res ne more ustanoviti svoje gluhonemnice? Kaj pa Holcapfelnova ustanova? Pokojni Stanič je baje ustanovil tak zavod v Gorici le z dobrotnimi doneski, Kranjska dežela tega ne more storiti z ogromno vsoto ustanov? Kdo je odgovoren za to, da živi na Kranjskem nad 50 gluhonemih in za šolo godnih otrok brez vsacega poduka in vsake odgoje? Prepričan sem, da so merodajni krogi gotovo že mislili na to, ali le plemenita in požrtvovalna oseba se ni našla, ki bi bila tej plemeniti misli udahnila tudi življenje. Da tako podjetje ni lahka stvar, tega se je lahko vsak prepričal, kdor je imel priliko, opazovati jednake zavode. Krepka

volja in vztrajnost zmagata vse težave in ovire; zatorej upam, da tudi na Kranjskem neso izumrli vsi plemeniti in za vse dobro uneti duhovi, ki bi tudi v tem oziru postavili svojo domovino na svoje noge. — V prvi vrsti bi bilo potrebno, obratiti izvrstne učiteljske moči (vsaj tri) ter je poslati na zavode gluhonemcev, kjer bi se izobrazili v tej stroki teoretično in praktično. Tako izobraževanje naj bi trajalo najmanj jedno leto. Učitelji, kateri nastopijo tako važno mesto, naj bodo v tej stroki že popolnoma doma, t. j. izurjeni v govornih metodah in v metodi z znamenji. Da pa to dosežejo, treba je, da se gredo vaditi na kak slovanski zavod (v Gorico, Prago), kajti slovensko glasoslovje je treba drugače obravnavati, kakor germansko ali romansko; zraven tega pa mi Slovenci še nemamo nikakega praktičnega navoda v tej stroki. Velevažno nalogo pri tem poslu ima učitelj verstva, ki ima biti tudi ravnatelj zavodu. — Kje naj bo zavod in kako naj bo postavljen, v tem naj bi imel besedo tudi izkušen in vesten pedagog. Zunaj Ljubljane bi to ne bilo umestno, ker bi prihodnji učitelji in dušni pastirji ne imeli nikake priložnosti, izobraziti se tudi v tej stroki. Vivat sequens v tej zadevi.

— (Klavirska šola.) ki jo sklada g. Ant. Foerster po Lipski firmi Engelmann & Mühlberg pa izdaja naša „Glasbena Matica“, je zdaj dokončana s 4. zvezkom. Cela šola ima 156 strani velicega formata, jako lične oblike. Cena zadnjemu debelemu zvezku je 1 gld. 30 kr., gotovo nenavadno nizka. Obširneje oceno v jedni prilagodni številki našega lista.

— (Francoski gostje v Dalmaciji.) Te dni došel je z Lloydovim parobrodom v Zader g. L. Barral, ravnatelj poznatega zavoda za mladež v Arcueilu-Seine pri Parizu. G. Barral potuje s 24 učenci, da jim pokaže lepote Dalmacije, o katerih je prav krasno pisal lansko leto v „Figaro“. Pozneje poda se menda g. Barral s svojimi gojenci tudi v Zagreb.

— (Iz Dobropolj pri Laščah.) Strašen vihar — orkan, škoda po poslopih, vrtih in polji. Dne 25. t. m. smo imeli tu strašen vihar. Ob $\frac{3}{4}$ 7. uro zvečer pridrivil se je najedenkrat silen piš — pravi orkan. Vrata in okna hotelo je vsa podreti in razbiti. Zaganjal se je s tako silo, od juga prišedši, da je bilo groza slišati. Poslopja so se kar zibala, podstrešja škripala, vse se je hotelo podreti. In ta trušč. Tu se je podrl cel kozolec, tam zopet je padla streha raz poslopje, slamnata poslopja so razkrita, večja drevesa po nekaterih krajih podrt, polomljena. Po strehah, ki so z opeko krite je veliko škode, tako tudi po polji po sadnih vrtilih. Dežja ni bilo dosti. Suša se pa pozna najbolj po polji in gozdih.

— (Slika mesta Zagreba.) G. Peter Nikolič, ki je izdal že več lepih slik in umetnih del, dal je zgotoviti lepo sliko mesta Zagreba. Podoba je posneta fotografično z južne strani, ter se mesto vidi po vsej dolžini od cerkve sv. Petra do kolodvora južne železnice. Delo je lepo in čisto. Slika (fotografija) v lepem okusnem okviru visoka 47, a široka 118 cm. velja 13 gld. 50 kr. Dobiva se pri g. Petru Nikoliču in v knjigarni „Dioničke tiskare“ v Zagrebu.

— (Vabilo.) Dne 7. septembra, to je v nedeljo pred Malim Šmarnom priredi prostovoljno gasilno društvo v Polhovem gradcu prvo javno tombolo pred tukajšnjo graščino. Dobitki so raznovrstni, zanimivi in koristni. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Pri neugodnem vremenu preloži se ista na prihodnjo nedeljo, t. j. 14. septembra. Slavnemu občinstvu postreglo se bode z dobro pijačo in svežimi mrzlimi jedili. K obilnej udeležitvi se uljudno vabi.

— (Dobava drv.) V soboto dne 6. septembra 1890 l. dopoldne ob 10. uri bode po uradnem naznanilu do trgovske in obrtniške zbornice pri c. in kr. vojaškem oskrbovalnem skladišču v Zadru ponudbena obravnava zaradi nakupa 5390 kubikmetrov trdih drv. Pismene ponudbe morajo biti spisane po propisanem obrazcu in doiti zadnji čas dne 6. septembra 1890. l. ob 10. uri dopoldne zapečatene do omenjenega skladišča v Zadru. Drva je dobaviti do konca avgusta 1891. l. in sicer v Zader 1200 kub. metrov, v Splet 750, v Dubrovnik 620, v Novi Grad 400, v Kotor 1890, v Risan 400, v Budvo 130, skupaj 5390 kub. metrov. Ponudbe je lahko napraviti tudi za dobavo le enega dela razpisane množine ali za eno samo postajo.

Pogoji so vsakemu v razgled pri vojaškem oskrbovalnem skladišču v Zadru in njih prepisi pri vojaških oskrbovalnih skladiščih v Kotoru, v Dubrovniku, na Reki, v Zagrebu, Trstu, Ljubljani, Gorici, Celovci in Mariboru. Splošne pogoje in obrazec ponudbi videti je lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku.) Vabilo na veselico, katero priredi pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku dne 31. avgusta tega leta na vrtu gostilne „Lukša“. Vspored: 1. A. Nedved: „Popotnik“, poje moški zbor. 2. V. Šviglin: „Junaška koračnica“, udara tamburaški zbor. 3. F. S. Vilhar: „V spomin Miroslavu Vilharju“, poje moški zbor s samosplovom baritona. 4. Abram-Dekleva: „Potpourri slovenskih pesni“, udara tamburaški zbor. Odmor. 5. M. Vilhar: „Filozi“, vesela igra v jednem dejanji. 6. A. Hajdrih: „Hercegovska“, velik zbor s četverspevom. 7. M. pl. Farkaš: „Venec hrvaških narodnih pesni“, udara tamburaški zbor. 8. F. Grbič: „Slovanski brod“, poje moški zbor. Po besedi prosta zabava. Začetek ob 5. uri popoldne. Ustopnina 20 kr. Sedež 10 kr. Pri veselici sodeluje iz prijaznosti slavni tamburaški zbor.

— (Veliki živinski sejmi v Zagrebu.) Na veliki St. Štefanski sejm prignalo se je 3994 glav goveje živine, 1510 konj in 1705 prascev, iz vse Hrvatske, deloma tudi iz gorenje Bosne. Od srede 27. avgusta naprej bodo redno vsako sredo živinski sejmi.

— (Prosena večja) kaže se letos po Savinjski dolini v prosu in v koruzi.

— (Morskega volka), nad štiri in pol metra dolzega, ujeli so v Lukovem pri Senji. V trebuhu imel je celo jagnje.

— (Nezgod.) Lloydov parobrod „Tritone“, ki se je odpeljal v ponedeljek dne 25. t. m. iz Trsta v Dalmacijo, zagnal je bil proti večeru hud vihar proti Punta St. Nicoló pri Rovinji, kjer je običal na skalovji. Vsled poškodovanj udrla je voda v strojne prostore in v zadnji del ladije štiri čevlje na visoko. Poslali so dva druga parobroda na pomoč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 28. avgusta. Pri Belovi že dva dni gozd gori. Storili so se energični koraki, da se požar omeji in poslali tjakaj jeden pešpolk.

Madrid 28. avgusta. V provincijah Alicante, Badajoz, Taragona, Toledo in Valencija včeraj zbolelo za kolero 100 oseb, umrlo 47.

Dunaj 29. avgusta. „Wiener-Zeitung“. Vladni tajnik Del Cott imenovan okrajnim glavarjem, okrajni komisar Fränzl vitez Vesteneck vladnim tajnikom na Kranjskem.

Peterburg 29. avgusta. Mesto Kinešma (s 4000 prebivalci) v guberniji Kostroma večinoma pogorelo. Škoda ceni se na tri milijone. Prebivalci so brez strehe in nemajo živeža. Dalje pogorelo v Orelu 20 poslopij mej njimi skladišče prediva, v Kursku v predmestji pa 150 manjših poslopij.

Pariz 29. avgusta. Več časnikov priobčilo je vest, da si Flourens (z leve) in Pion (z desne) prizadevata, da bi vkupe vrgla kabinet, ko se zbornica zopet snide.

Razne vesti.

* (Kralj Umberto II. kot zatočenec.) Iz Milana se poroča: Grof Porro uležil je pri tukajšnjem sodišči tožbo proti kralju Umberto II., ker je kralj dopustil kraljeviču pri zadnjem potovanju po orientu, da se nazivlje grof Pollenzo, kateri naslov sme rabiti samo rodbina grofa tožitelja.

* (Kdaj žanjejo po svetu?) Ni ga meseca, da bi v kakem kraju po svetu ne spravljali pridelkov. V januarju, ko je pri nas zemlja pokrita s snegom, spravljajo žito v Avstraliji, Novi Seelandiji in v nekaterih krajih čilske in argentinske republike. V februarju začenja se žetev v Indiji in Gorenjem Egiptu. V Spodnjem Egiptu žanjejo v marci. V aprilu spravljajo pridelke na cyperskem otoku, v Perziji, Mali Aziji, Mehiki in na Kubi. V maju je žetev v Algieru, Srednji Aziji, Kitaji, Japanu, Maroku ter v severnoameriških državah Texas in Florida. V juniju je žito zrelo v pridunavskih državah, na Grškem, na Ogerskem, v Južni Rusiji, Italiji, na Španjskem, Portugalskem, Južnem Francoskem, v severnoameriških državah Kalifornija, Louisiana, Mississippi, Alabama, Georgija, Tennessee, Virginija, Utah, Kolorado in Missouri. V juliju se spravljajo pridelki v Avstro-Ogerskem, Nemčiji, Severnem Francoskem, Švici, Rusiji, Angliji in na Poljskem. V avgustu žanjejo v Belgiji, Holandiji, Severni Angliji, Kolumbiji in Manitobi. V septembru spravljajo pridelke na Škotskem, Švedskem, Norveškem in Severnem Ruskem, hkratu pa začno v Ameriki spravljati koruzo. V oktobru neha žetev na Severnem Škotskem. V novembru in decembru pa spravljajo pod streho žito v Peruji, Južni Afriki in Zapadni Indiji.

* (Kolera na Japonskem.) V japonski prestolnici Jeddo grozno razsaja črna kolera. Na tisoče ljudi je že pomrlo. To mesto je jako veliko, obsega 40 štirinajških kilometrov in ima milijon prebivalcev.

Poslano.

Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ v Ljubljani.

V „Slov. Naroda“ številkah 135 in 140 predbacivala sta gg. Friderik Berdaja in Fran Podkrajšek iz Save tukajšnje deželne bolnice vodstvu, da je isto dne 7. junija t. l. svoje dolžnosti v nemar pustilo, ker tega dne ni poslalo ob 10. uri zvečer k mešanemu vlaku na južni kolodvor po nekega teško ranjenega, imenoma Martin Močilar, vzlic temu, da se je bilo v tem zmislu prej vodstvu brzojavilo.

Nasproti temu predbacivanju pa mora deželni odbor javno izreči, da je vodstvo deželne bolnice v tem slučaju popolnoma pravilno postopalo in strogo po obstoječih propisih ravnalo. Deželne bolnice delokrog je natančno odmerjen in nikakor ne sega čez prostore bolniškega poslopja.

Držeč se tega jedino pravega načela poslalo je deželne bolnice vodstvo brzojav, zadevajoč prevažanje teško ranjenega Močilarja takoj po vsprejemu mestnega magistrata policijskemu oddelku, da v stvari potrebno ukrene.

Istinitost tega potrdil je mestni magistrat Ljubljanski z dopisom z dne 18. avgusta t. l. št. 14851 deželnemu odboru.

Vsa proti deželne bolnice vodstvu naperjena predbacivanja torej nimajo podlage ter jih mora deželni odbor kot vrhovna oblast deželnih dobrodelnih zavodov odločno zavrniti.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani dne 29. avgusta 1890.

Dr. Poklukar.

Zahvala.

Vsem p. n. društvom, gospodom in damam, ki so mi čestitali povodom moje osemdesetletnice izrekam tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 29. avgusta 1890.

Dr. Jernej Zupanec,
c. kr. notar.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“.

Tuji:

28. avgusta.

Pri **Malič**: Pfeifer, Holetsch, Perko, Reich, Looss z Dunaja. — Rodrigner, pl. Vielli iz Trsta. — Armuth iz Budimpešte. — Deich iz Kamnika. — Vidic iz Herpelj. — Fabriotti iz Podnarta.

Pri **Stonu**: Vojvoda Württemberg, Spinetti, Orsini, Rosenberg, Pliewetz, Kail iz Gradca. — Fuchs, pl. Gierliani, Rahman z Dunaja. — Dr. Fabiani z rodbino, Leeb s sinom iz Trsta. — Zupan, Fischer iz Budimpešte. — Sartori iz Kopra. — Scherer iz Gorice. — Bettelheim iz Velike Kaniže. — Sonnenberg iz Čakovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Raktelj iz Vipave.

Pri **avstrijskem cesarji**: Kosel iz Trbiža. — Globotschnig iz Kroke.

Pri **južnem kolodvoru**: Meguscher iz Tržiča. — Ornstein z Dunaja. — Benda iz Prage. — Takoč iz Budimpešte. — Pfefferer z rodbino s Krškega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. avg.	7. zjutraj	735.2 mm.	16.7° C	sl. szh.	jas.	
	2. popol.	734.3 mm.	26.1° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.0 mm.	18.2° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 20.3°, za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 87.95	gl. 88.05
Srebrna renta	89.75	89.75
Zlata renta	106.95	106.75
5% marcna renta	101.20	101.25
Akcije narodne banke	956	968
Kreditne akcije	308.50	308.25
London	112.55	112.30
Srebro	—	—
Napol	8.98	8.95
C. kr. cekini	5.37	5.35
Nemške marke	55.22 1/2	55. —
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 131	gl. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	55
Ogerska papirna renta 5%	99	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	112	75
Kreditne srečke	100 gl. 137	25
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	219	—

Skupnega stanovanja in hrane

Iščeta

mlad uradnik in gimnazijski dijak.

Ponudbe pod adreso **J. S.** vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (662—2)

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gl. 1.50. (179—37)

Dr. Friderika Lengiel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

(663)

Razglas.

V soboto, dne 30. t. m., popoldne ob 3. uri, se bodo

v Tivolskem gozdu od zadnjega viharja podrta in polomljena smrekova in borova drevesa

pod pogojem, da se z vejevjem vred odstranijo najdalje v 8 dneh iz gozda — prodala potom očitne dražbe.

Dražba, h kateri se kupci vabijo, prične se ob določeni uri na poti, ki pelje proti Rožniku.

Mestna občina Ljubljanska

dne 28. avgusta 1890.

Župan: Grasselli s. r.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Med. univ.
DR. J. KOPRIWA
(664—1) mestni fizik
ordinuje od 2.—3. ure popoldne v svojem stanovanju
Resljeva cesta št. 1, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.